

[ODZIERŻENIE SIĘ *sb n*

L sg odzierzeniu się.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w. s.v. odzierżec*.

Utrzymanie się na jakimś miejscu: To [*miasto*] gdy było oblężeniém tak bárzo ściśnioné/ że iuż o odzierżeniu lie/ nádzieię [!] nie było: dwa niewolnicy vćiekli z miáftá *SenekaGórn* 143 (*Linde s.v. odzierżec*).

Cf **ODZIERŻEĆ SIĘ**